

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die sexta Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Iunij 6.

NATALES

Die sexta Iunij

1°. De sancto Gudualo archiepiscopo.

Ex historia à Surio edita, & Flandria annalibus.

IN Blandinio, sancti GYDVVALI archiepiscopi & confessoris. Qui in Britannia archiepiscopus fuit, sed relicto episcopatu, secessit in monasterium suæ diœcesis, vbi ad centum octoginta octo discipulos collegit; cumque loci angustia ægrè sufficeret, in hæreditate Meuoti construxit aliud monasterium. Adhuc viuens multis & stupendis clauit miraculis, quæ in historia eius leguntur. Postea barbaris Britanniam incurfantibus, fratres monasterij, sacrum corpus, multis coruscans miraculis, in Franciam pertulerunt, & Arnulphus Flandriæ Marchio, ex autoritate episcopi, per reuerendum & sanctum abbatem Gerardum, curauit transferri Gandauum ad monasterium beatissimorum Apostolorum Petri & Pauli, quod Blandinium dicitur. Cuius translationis annua memoria fit tertio Nonas Decembris. Colitur etiam octauo Calendas Martij alia corporis translatio.

*Id factum
an. 959.
Mejer.*

2. De

2°. De beato Norberto fundatore loci
& ordinis Præmonstratensis.

Ex historia per contemporaneum, & ap-
pendice Sigeberti.

PRæmonstrati, commemoratio domini NORBERTI, primi patris Præmonstratensis, & archiepiscopi ecclesiæ Magdeburgensis.

Qui nondum est catalogo Sanctorum inscriptus; haud propter inopiam meritorum, quæ amplissima habuit, sed, ut opinor, quia id Ordo à Romana Sede petere neglexit. A nobis autem hoc loci dicendum est, quantum ipsi Antuerpienses debeant. Sic enim à contemporaneo scriptum est vitæ eius cap. 34. Antuerpiæ, oppido amplissimo & populoso vnus tantum erat sacerdos, qui curam totius populi gerebat, sed præ nimia multitudine & frequenti negligentia, curæ suæ non satisfacibat: nec credebatur ei, eo quod ipse copula carnali neptem suam in linea tertia manifestè sociam sui sceleris fecerat. Vnde contigit hæreticum, miræ subtilitatis & versutiæ seductorem Tanchelium, in ea gente suæ seductionis locum inuenire. Erat is omnium hominum sceleratissimus, Dei & omnium sacramentorum eius inimicus, & totius religionis & Christianæ fidei contrarius, intantum vt obsequium episcoporum & sacerdotum nihil esse diceret: & sacrosancti Corporis & Sanguinis Domini nostri Iesu Christi perceptionem, ad salutem perpetuam prodesse denegaret. Credebant ei & sequebantur circiter tria millia pugnatorum: nec erat dux, aut episcopus, aut quilibet princeps, qui auderet ei resistere, vel occurrere, vel ante eum apparere, nisi sectam eius sequeretur. Pretioso apparatu in vestibus deauratis, triplici funiculo crinibus intortis, & auriphrygij ligamine triplicatis incedebat: & verbis persuasibilibus, magnisque conuiuiorum apparatibus benevolentiam eorum ad seducendos eos exhauriebat. Et hæc detestanda seductionis execratio, etiam post mortem ipsius hæretici, nullatenus extirpari potuit: quânis duodecim clericorum cõgregatio ab episcopo ad subsidium sacerdotis, qui solus erat, in ecclesia beati Michaelis ibidem poneretur. Tū verò clerici charitate suadente, & euidenti necessitate cogente, patri Norberto, & fratribus eius,

Nunc est
Canonizatus à Gregorio xij.
an. 1582.

Sexta Junij
10703. Sabbatij.

Hæresis serpsit per Bohemiam, Alsatiam, Turingiam, Frisiam in Chronica Hirsburgia, abbate

17.

eius,

* Beatæ
Mariæ.Non. 24.
10. 6. Surrj.

eius, per manus episcopi, hanc eandem ecclesiam cum aliis quibus riditibus, dederunt, confidentes quod Deus meritis ipsius & fratrum, mortiferæ pestis auferret sæuitiam, & tenebris ignorantia depulsis, lumen veritatis repararet. Suscepta est igitur ecclesia à beato Norberto: qui pius prædicator, gentem Antuerpicam per se & suos, ad viam veritatis & iustitiæ reduxit. Et clerici in eodem oppido aliam sibi ædificauerunt*. Legatur de eodem Robertus abbas Montis, in supplemento ad Sigebertum, anno millesimo centesimo vigesimo-quarto, vbi inter alia scribit, beato Norberto prædicante viros & mulieres Corpus Dominicum, quod in cistis & foraminibus per decem annos & amplius reposuerant, attulisse, & per eius doctrinam paulatim ad fidem resipuisse. Ex quibus etiam tum Christianos manu propria sumsisse corpus Christi, colligit Pontacus in sua Chronographia. Cæterum non Antuerpiæ tantum, sed etiam Valencenis, ac alibi, per Belgium nostrum, sacras habuit conciones. Cùm autem, pro congregata societate meditaretur ecclesiam Præmonstrati construere, iuit ad habendum sacras reliquias Coloniam: vbi indicto fratribus ieiunio, inuenit corpus vnus ex vndecim millibus. Quod recepit, & simul duo vascula reliquiarum, instar feretri impleta. Sequenti autem die, in monasterio sancti Gereonis, corpus integrum prædicti sancti inuenit, prout latius id describit Rudolphus abbas Trudonensis, qui præsens aderat. Cùmque inde etiam reliquias accepisset, Præmonstratum festinauit. In via autem occurrit ei Ermenluendis Comitissa Namurcensis: quæ ecclesiam in villa Floreffia obtulit, ad collocandum illic fratres. Vnde alterum reliquiarum vasculum Floreffia dedit. Porro vir Dei, qui multo ante renuerat oblatum episcopatum Cameracensem, is postea ad archiepiscopatum Magdeburgensem sic raptus est, vt nullus esset defensionis locus. Cùmque illud onus portaret, remisit ad domum paupertatis suæ cum duobus socijs Hugonem Cameracensem, qui ab initio in societate fuerat: Et iuxta quod vir sanctus dixerat, electione fratrum consecratus est pater Præmonstratensis: socios autem suos Hugo alterum in Antuerpiensi ecclesia, alterum in Floreffensi patres constituit. Habet autem Belgium huius Ordinis abbatias circiter triginta, quarum prima est Floreffia, in Ordine tertia, tam antiquitate quam honore, cui etiam in Kempinia subest hospitale dictum, Postula.

3°. *Appēdix de hæresi Vuilhelmi Cornelij.**Ex libro secundo apum, capite quadragesimo septimo.*

CÆterum, quia mentio facta est hæresis per beatum Norbertum Antuerpiæ extinctæ addam ex Thoma Cantipratensi eius tempore in dicta maritima vrbe Guilhelmu[m] Cornelij vixisse, qui dicebat, sicut rubiginem igne, sic omne peccatum paupertate consumi, ideoque præbendæ beneficium sub prætextu paupertatis perfectæ dimisit. Qui in ecclesia beatæ Virginis cum honore est sepultus, sed post quatuor annos cognita & probata malitia, per Nicolaum Cameracensem episcopum, quasi stirps inutilis, eiectus est & combustus. Obijt autem is Nicolaus de Fontanis, anno millesimo ducentesimo septuagesimo quinto.

Septima die Iunij.

*De sancto Valentino episcopo Tungrensi,
& de sancto Candido episcopo.**Ex Chronicis Leodiensium, & informatione Traiectensium.*

IN loco ad Mosam, qui Traiectus dicitur, natalis sanctorum VALENTINI & CANDIDI episcoporum. Quorum prior proximus fuit prædecessor sanctissimi Seruatij. Posterior verò causa orationis illuc venit ad sepulturam Seruatij, & ibidem permansit reliquo tempore vitæ suæ, vacantis episcopatus officium supplens. Reliquiæ vtriusque in summo altari asseruantur, & natales cum translatione sancti Seruatij concurrunt: Treuiris tamen Valentinum celebrant ad diem decimum sextum Iulij.

Octava